

INLEIDING

Vrijheid en gelijkheid voor alle burgers, respect voor het persoonlijke eigendom, persvrijheid, een eenvormig en voor allen geldend belastingssysteem, de scheiding der machten, de verklaring van de rechten van de mens, het zijn woorden en waarden die ons vertrouwd in de oren klinken sedert de Franse Revolutie en die wij in de organisatie van onze samenleving niet meer kunnen wegdenken. Toch zijn deze verworvenheden vaak maar tot stand gekomen in bloed, zweet en tranen. De Franse Revolutie die naast vrijheid en gelijkheid ook de broederlijkheid in haar vaandel voerde, heeft alles behalve broederlijk met haar burgers omgesprongen. In de grote en kleine terreur vielen duizenden onschuldige slachtoffers ten offer aan de ideologie van de staat, die nooit het gebruik van geweld schuwde als zij daarmee haar doelstellingen kon bereiken. In deze bijdrage brengen wij wat meer licht in de confrontatie tussen Oud Regiem en Revolutie, tussen Kerk en Staat, maar dan gezien vanuit de plaatselijke situatie van het kanton Westkapelle en vanuit de strijd tussen commissaris van het uitvoerend directorium Jean Dominique Verburgh en de pastoor Jacob Vincent De Neve, strijd die eindigde met de arrestatie, verbanning en dood van deze laatste in Guyana, nu 200 jaar geleden.

In deze bijdrage beantwoord ik ook, zij het postuum, de oproep van wijlen René De Keyser in een artikel van Rond de Poldertorens van 1981: "Wie kent er nadere inlichtingen over de pastoors van Lapscheure, Moerkerke, Koolkerke, Dudzele of Lissewege in deze periode (van de Franse Revolutie)"(1). Al naar gelang de geraadpleegde bronnen het toelaten zullen wij de pastoors van Westkapelle en omgeving in deze bijdrage min of meer uitvoerig behandelen.